

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. dubna 2013 — Evropská komise v. Irsko

(Věc C-85/11) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Články 9 a 11 — Vnitrostátní právní předpisy umožňující zahrnout osoby nepovinné k dani do skupiny osob, jež lze považovat za jedinou osobu povinnou k DPH“)

(2013/C 156/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: R. Lyal, zmocněnec)

Žalovaný: Irsko (zástupci: D. O'Hagen, zmocněnec, G. Clohessy, SC, N. Travers, BL)

Vedlejší účastník podporující žalovaného: Česká republika (zástupci: M. Smolek a T. Müller, zmocněnci), Dánské království (zástupci: původně C. Vang, poté V. Pasternak Jørgensen, zmocněnci), Finská republika (zástupci: H. Leppo a M. S. Hartikainen, zmocněnci), Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (zástupci: H. Walker, zmocněnec, ve spolupráci s M. Hallem, barrister)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 9 a 11 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní předpisy umožňující zahrnout osoby nepovinné k dani do skupiny osob, jež lze považovat za jedinou osobu povinnou k DPH

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Česká republika, Dánské království a Finská republika, jakož i Spojené království Velké Británie a Severního Irsku ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 145, 14.5.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — RWE Vertrieb AG v. Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

(Věc C-92/11) ⁽¹⁾

(„Směrnice 2003/55/ES — Vnitřní trh se zemním plynem — Směrnice 93/13/EHS — Článek 1 odst. 2 a články 3 až 5 — Smlouvy, které uzavírají obchodníci nebo poskytovatelé služeb se spotřebiteli — Obecné podmínky — Zneužívající klauzule — Jednostranná změna ceny služby prodávajícím nebo poskytovatelem služeb — Odkaz na kogentní právní úpravu určenou pro jinou kategorii spotřebitelů — Použitelnost směrnice 93/13/EHS — Povinnost jasného a srozumitelného znění a průhlednosti“)

(2013/C 156/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: RWE Vertrieb AG

Žalovaná: Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad čl. 1 odst. 2 a článků 3 a 5 ve spojení s bodem 1 písm. j) a bodem 2 písm. b) druhou větou přílohy směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288) — Výklad čl. 3 odst. 3 ve spojení s přílohou A písm. b) a c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 98/30/ES (Úř. věst. L 176, s. 57; Zvl. vyd. 12/02, s. 230) — Ustanovení zakládající právo obchodníka jednostranně změnit cenu služby s odkazem na kogentní právní úpravu, která je platná pro jinou kategorii spotřebitelů — Použitelnost směrnice 93/13/EHS — Požadavky spojené s povinností jasného a srozumitelného znění a průhlednosti

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 2 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách (zneužívajících klauzulích) ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že tato směrnice se použije na klauzule všeobecných obchodních podmínek ve smlouvách uzavřených mezi prodávajícím nebo poskytovatelem služeb a spotřebitelem, které přebírají pravidlo vnitrostátního práva, jež se použije na jinou kategorii smluv, a které nepodléhají dotčené vnitrostátní právní úpravě.
- 2) Články 3 a 5 směrnice 93/13 ve spojení s čl. 3 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 98/30/ES musejí být vykládány v tom smyslu, že za účelem posouzení, zda standardizovaná smluvní klauzule,

kerou si dodavatelský podnik vyhrazuje právo jednostranně změnit poplatky za dodávky plynu, odpovídá nebo neodpovídá požadavkům dobré víry, vyváženosti a transparentnosti, stanoveným těmito ustanoveními, má zásadní význam zejména:

— zda smlouva transparentním způsobem uvádí důvod a způsob změny uvedených poplatků tak, aby spotřebitel mohl na základě jasných a srozumitelných kritérií předvídat případné změny těchto poplatků. Nedostatek příslušných informací před uzavřením smlouvy nemůže být v zásadě kompenzován pouhou skutečností, že spotřebitelé budou v průběhu realizace smlouvy v přiměřeně lhůtě předem informováni o změně poplatků a svém právu smlouvu vypovědět, pokud nebudou chtít tuto změnu přijmout, a

— zda lze možnosti výpovědi přiznané spotřebitelům za konkrétních podmínek skutečně využít.

Přísluší předkládajícímu soudu, aby uvedené posouzení provedl v závislosti na všech okolnostech projednávaného případu, včetně všech klauzulí obsažených ve všeobecných obchodních podmínkách spotřebitelských smluv, jejichž součástí je sporná klauzule.

(¹) Úř. věst. C 211, 16.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Maďarsko) — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége v. Oskar Shomodi

(Věc C-254/11) (¹)

(„Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států — Nařízení (ES) č. 1931/2006 — Nařízení (ES) č. 562/2006 — Maximální délka pobytu — Pravidla pro výpočet“)

(2013/C 156/05)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Účastníci původního řízení

Žalobce: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Žalovaný: Oskar Shomodi

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Výklad čl. 2 písm. a), čl. 3 bodu 3 a článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hrani-

cích členských států a mění Schengenská úmluva (Úř. věst. L 405, s. 1), jakož i dalších právních předpisů týkajících se Schengenského prostoru — Zamítnutí žádosti o vstup na území členského státu, kterou podal státní příslušník třetí země v režimu malého pohraničního styku, s odůvodněním, že celkový součet dob jednotlivých pobytů žadatele v dotčeném členském státě v období šesti měsíců předcházejících podání sporné žádosti o vstup přesáhl maximální povolenou délku — Pravidla výpočtu maximální délky pobytu v režimu malého pohraničního styku

Výrok

1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států a mění Schengenská úmluva musí být vykládáno v tom smyslu, že držitel povolení pro malý pohraniční styk, které bylo vydáno ve zvláštním režimu malého pohraničního styku zavedeném tímto nařízením, musí mít v mezích stanovených uvedeným nařízením a dvoustrannou dohodou uzavřenou za účelem jeho provedení mezi třetí zemí, jejímž je státním příslušníkem, a sousedním členským státem, možnost pohybovat se v pohraniční oblasti po dobu tří měsíců, pokud jeho pobyt nebyl přerušen, a dále získat další nárok na pobyt v délce tří měsíců po každém přerušení pobytu.

2) Článek 5 nařízení č. 1931/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že přerušением pobytu, kterého se týká tento článek, se rozumí přechod hranice mezi hraničním členským státem a třetí zemí, kde má držitel povolení pro malý pohraniční styk bydliště, bez ohledu na četnost přechodů, a i kdyby k nim docházelo několikrát za den, v souladu s podmínkami stanovenými tímto povolením.

(¹) Úř. věst. C 232, 6.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court — Irsko) — Peter Sweetman a další v. An Bord Pleanala

(Věc C-258/11) (¹)

(„Životní prostředí — Směrnice 92/43/EHS — Článek 6 — Ochrana přírodních stanovišť — Zvláštní oblasti ochrany — Posouzení důsledků plánu nebo projektu pro chráněnou lokalitu — Kritéria, která se mají uplatnit na posouzení pravděpodobnosti, že takový plán nebo projekt bude mít nepříznivý účinek na celistvost příslušné lokality — Lokalita Lough Corrib — Projekt silničního obchvatu města Galway N6“)

(2013/C 156/06)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court